

[Finansministeren.]

forholdene i udlandet, der for tiden er præget af stabilitet.

Alternativet til et statslån som indgreb over for den igangværende likviditets-udpumpning vil som sagt være forholdsregler fra Nationalbankens side, i første række salg af obligationer fra beholdningen, hvilket formentlig vil få en negativ virkning på kurserne, mens statslånet på indtil — og det vil jeg gerne understrege — 6 mia kr. vil kunne afsættes i en takt afpasset efter likviditets- og kursforhold og vil virke stabiliserende på markedet. Det er hensigten med operationen, og sådan vil den blive administreret. Samtidig vil eventuelle supplerende forholdsregler fra Nationalbankens side kunne udføres blidere end ellers gørligt.

Endelig vil jeg da gerne give udtryk for, for at der ikke skal være nogen tvivl om det, at et fortsat fald i den internationale rente også skaber forudsætninger for et rentefald her i landet, og det er en forudsætning, som ikke bliver ændret af det forslag, der her er fremsat.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Jeg vil gerne knytte nogle enkelte bemærkninger til debatten i forlængelse af det, finansministeren har sagt.

For det første synes jeg, det er velgørende at debatten her i tinget har en så rolig og behersket karakter, som tilfældet er. Jeg mener, det er heldigt og fornuftigt, fordi der ikke er nogen grund til at skabe unødigt dramatik omkring udviklingen i vores økonomiske politik. Vi har desværre, da meddelelsen om statslånet fremkom, oplevet en reaktion, som efter min bedste overbevisning ikke var begrundet i de virkelige forhold, men var udtryk for en nervøsitet, som næppe har virket fremmende for en rolig udvikling. Derfor synes jeg, det er tilfredsstillende, at debatten her i dag i hvert fald har en anden karakter og tjener til at understrege interessen i og nødvendigheden af et roligt forløb på kapitalmarkedet.

Man kan naturligvis ikke — det er heller ikke forsøgt fra ordførernes side, men jeg vil gerne lægge vægt på det — man kan naturligvis ikke se denne foranstaltning isoleret. Udgangspunktet, har jeg understreget, var det store underskud på finanslovforslaget,

som blev vedtaget, men man skal også se disse foranstaltninger i lyset af, at der er gennemført en diskontonedsættelse, og i lyset af, at der er gennemført en forhøjelse af udlånslofterne i pengeinstitutterne. Så kommer statslånet her som en fjerde foranstaltning. Det betyder alt sammen, at når man anlægger en helhedsvurdering af dette, så er der en begrundet forventning om, at vi kan komme ind i en roligere udvikling, både med hensyn til investeringsperspektiverne, men også — og det må være et af hovedformålene — med hensyn til renteutviklingen.

Det er klart, man kan naturligvis have den frygt, at når staten udbyder et obligationslån af op til 6 mia kr., så vil det have en ugunstig virkning på den almindelige lange rente. Sådan som låneformen er valgt, skulle virkningen herpå være mindre, end hvis man havde anvendt andre former for lånoptagning på markedet. Derfor er der grund til at overveje, om det virkelig skulle være hensigtsmæssigt, som finansministeren har understreget det, at ændre ved lånets løbetider.

Der skal ikke herske nogen tvivl om — det understregede finansministeren — at det, der må være formålet med vores økonomiske politik, er, at vi holder så lav en rente som muligt, når vi skal opretholde balancen i vores økonomi. Det vil sige så lav en rente, som ikke bare er hensigtsmæssig og mulig i forhold til vores interne økonomiske kræfter, men også i forhold til den sammenhæng, vores økonomi står i i forhold til udlandet. Det er givet, at renteniveauet på de udenlandske kapitalmarkeder derfor vil være afgørende for, hvilket spillerum for rentebevægelser der overhovedet kan blive i Danmark. Og vi har vel lov til at håbe, at den internationale renteutvikling i hvert fald ikke tilsiger en forhøjelse af renteniveauet. Meget tyder på, at man bevidst bestræber sig for i de afgørende, toneangivende lande at søge en ekspansiv politik gennemført, der som et af sine led utvivlsomt vil have bestræbelserne for at få et lavere renteniveau. I den udstrækning, hvori det er muligt at opretholde balancen både i forhold til vor samhandel og vore betalingsforhold til udlandet og i forhold til vores interne økonomi, vil vi tilstræbe så lavt et renteniveau som muligt.

Der har været spurgt, og det vil jeg gerne svare på, om man ikke kunne have klaret dette ved optagelse af udenlandske lån, og